

UDK 613.88:372](497.5)
372:613.88](497.5)
176:37
Pregledni članak
Primljeno 20. 2. 2013.
Prihvaćeno 24. 4. 2013.

Reafirmacija odgoja — alfa i omega pedagoškoga preporoda

Ante Vukasović*

Sažetak

Ova kraća rasprava nastala je kao prilog javnoj raspravi o indoktrinacijskome i nasiljem SDP–ove vlasti uvedenom programu tzv. »spolnoga odgoja« u osnovne i srednje škole. U njoj se argumentirano dokazuje da taj »spolni odgoj« nije odgoj nego antidogaj, nije znanstveno ni stručno utemeljen, nego je plod ideologija: sekularno–ateističke i feminističko–homoseksualističke. Diskriminirajućeg je karaktera i vrlo agresivno uperen protiv vjere, morala i hrvatskih nacionalnih interesa. Pedagoški je, moralno i nacionalno štetan jer seksomanijskim informiranjem nedozrele djecu senzibilizira i potiče na spolne odnose vrlo štetne za njihovo zdravlje, moralno ih truže i upropaštava. Autor dokazuje da »kreatori« štetnoga »spolnog odgoja«, i to u okolnostima smrtonosne depopulacije, razaraju vrela života, seksomanijskim senzibiliziranjem i homoseksualizmom šire neplodnost, trasiraju putove izumiranja i hrvatsku djecu »odgajaju« za slobodu raspadanja i »kulturu smrti«. Tom i takvom »spolnom odgoju« autor odlučno kaže: Ne! Duhovna obnova, moralna i odgojna preobrazba moraju postati nacionalni prioriteti. Reafirmacija odgoja, duhovnih, etičkih i odgojnih vrijednosti, zaštita djece i mladeži — najvažnije su društveno–pedagoške zadaće danas, odgojni imperativ, alfa i omega hrvatskoga pedagoškog preporoda.

Ključne riječi: zdravstveni odgoj, »spolni odgoj«, ideologije zla, »kultura smrti«, moral, vjera, vrijednosti, duhovna obnova, zaštita djece, kultura života

Uvod

Od brojnih kriza koje su zahvatile svekoliku ljudsku zajednicu najdestruktivnija je i najteža moralna kriza, a u stopu je prati odgojna kriza. Moralna kriza ruši temelje povijesno izgrađenih moralnih postignuća i obezvrjeđuje univerzalne općeljudske vrijednosti. Pojavljuju se »proroci« novoga svjetskog poretka bez Boga i morala. Propagiraju individualnu slobodu bez granica za sve i svakoga, a sloboda je etička kategorija, kreće se u granicama moralno–ljudski dopuštenoga te

* Prof. dr. sc. Ante Vukasović, profesor u miru Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Adresa: Ivana Lučića 3, 10 000 Zagreb, Hrvatska. E–pošta: dr.ante.vukasovic@gmail.com

ne smije ugrožavati slobodu drugoga čovjeka. Apsolutna individualna, sebična, razularena svedopuštajuća sloboda negacija je etički utemeljene slobode. U ime ljudskih prava traži se pravo na nastranosti i moralno nedopustive čine, a time se ignoriraju i odbacuju općeprihvaćeni kriteriji i vrjednote ljudske moralnosti.

Na mladu hrvatsku demokraciju izvršena je velikosrpska agresija, a potom su je zapljusnuli orkanski anarhističko-liberalistički, feministički, homoseksualistički i sekularno-atistički valovi i ideologije zla postmodernističkoga relativizma i nihilizma. U tim burnim i razarajućim previranjima moralna se kriza produbila, a općeljudske vrijednosti — duhovne, moralne i odgojne — obezvrjeđuju se, odgojna se funkcija zapostavlja, odgoj se gotovo posve izgubio, a vrijednosti koje osvjetljavaju i osmišljavaju ljudski život i svekoliko uljudeno djelovanje — tamne i nestaju. Ministarstvo mjerodavno za odgoj kao ljudski fenomen i svekoliku djelatnost odgajanja u svome imenu ne sadrži pojam *odgoj*. Agencija za odgoj i obrazovanje jedna je od rijetkih ustanova koja u svome nazivu sadrži *odgoj*, ali da besmisao bude veći, upravo je ona u četvrti modul *Kurikuluma zdravstvenog odgoja* ubacila i dobro zakamuflirala »spolni odgoj«, a to nije odgoj, nego samo seksomanijske informacije koje zavode i moralno truju malodobne djevojčice i dječake.

1. Čovjek — intelektualno i moralno biće

Čovjek je jedinstveno razumsko i etičko, intelektualno i moralno biće — *homo sapiens* i *homo moralis*. Providnost ga je obdarila sposobnostima razborita rasuđivanja i spoznavanja, etičkoga vrednovanja i uljudena djelovanja. Kao razumsko biće spoznaje svijet u kojem živi i nastoji ga prilagoditi svojim potrebama. Kao moralno-vrijednosno biće razlikuje dobro od zla, a to je glavna pretpostavka, uvjet i jamstvo čovjekova uljudivanja i djelovanja u službi dobra. Djeca i odrasli ljudi razvijaju se i odgajaju ne tek time što stječu potrebna znanja, umijeća i navike, nego i razvijanjem svoga smisla za vrijednosti na kojem se moralno izgrađuju, vrijednosno obogaćuju i ljudski oblikuju u zrele i uljudene osobnosti.

Čovjek je najviša ovozemaljska vrijednost. On je opće dobro, uljudeni cilj, svrha života. Kao temeljna vrijednost i svrha, kao razumno društveno i moralno biće, čovjek se ne smije tretirati kao sredstvo. Čovjeku kao temeljnoj vrijednosti podređene su sve druge zemaljske vrjednote. Međutim, uljudeni, očovječeni čovjek nije biološki dan, nego društveno-pedagoški zadan. Zadaća je koja se ostvaruje. Treba ga razvijati, usavršavati, ljudski oblikovati u procesu odgajanja. Temeljni etički zahtjev traži usklađivanje života s moralnim načelima i poštivanje općeljudskih vrijednosti. U odgojnome procesu dobro je sve što omogućuje i potpomaže razvitak ljudskih odlika, što služi čovjekovu oplemenjivanju i usavršavanju kao uljudenoga ljudskog bića, a zlo je sve što vrijeđa ljudsko dostojanstvo, lišava čovjeka njegove čovječnosti i sroza ga na razinu animalizma.

Kao izgrađena i zrela osobnost čovjek ima razvijenu svijest i savjest. Ako se poremeti svijest nastaju zablude, a ako zakaže savjest rezultat će biti zlodjela i zločini. Zlo je i jedno i drugo, ali drugo je mnogo teže i gore. Samo sprega

znanstvenoga spoznavanja i etičkog vrjednovanja, ljudske svijesti i savjesti — osigurava napredak, bolju i ljepšu budućnost. Ideologije zla, međutim, isticanjem znanosti a zapostavljanjem moralnosti i vrijednosti narušavaju i onemogućuju cjelovitost ljudske osobnosti i uravnoteženost spoznajne i vrijednosne sastavnice života. Time moralno osakaćuju čovjeka, čine ga podložnim manipulacijama i djelovanjima u službi zla. Već je prije više stoljeća češki genij, pedagogijski klasik Jan Amos Komenský, spoznao i u svojoj *Velikoj didaktici* zapisao: »Ako netko napreduje u znanosti, a zaostaje u moralu, više nazaduje nego što napreduje«. ¹

2. *Odgoj — temelj na kojem sve počiva*

Čovjek kao pojedinac nastaje začecem, a izgrađuje se i formira odgojem. Odgoj je proces razvijanja, izgrađivanja i oblikovanja čovjeka kao ljudskoga bića. Dugotrajan je i vrlo složen proces. Zahvaća sve sfere čovjekova života: racionalno–spoznajnu, osjećajno–vrijednosnu i voljno–djelatnu. Očituje se u skladnome povezivanju spoznajnoga shvaćanja, vrijednosnoga prihvaćanja i voljnoga djelovanja. Glavna je, bitna i stalna odrednica ljudskoga života. Omogućio je čovjeku postati Čovjekom. Uz pojedinačno, ima i opće, univerzalno povijesno–društveno značenje. Bez njega i njegove funkcije ne bi bilo čovjeka ni čovječanstva; ne bi postojala ljudska zajednica, njezina povijest ni kultura. Događa se u slijedu naraštaja. Povezuje povijesne epohe, stoljeća, tisućljeća i sve naraštaje u neprekidni lanac razvitka, traženja, nalaženja i kretanja naprijed. Primarna je ljudska djelatnost, pokretač i nositelj napretka. Prema hrvatskome pedagogu i filozofu Pavlu Vuk–Pavloviću odgoj je »općečovječansko služenje čovječanstvu« i »stvaralačko ostvarivanje budućnosti«. On kaže: »Točno uzevši ima samo općečovječanskog, općeljudskog odgoja ili ga uopće nema«. ²

Bitna uloga odgajanja nije u stjecanju znanja (imaju ga i najgori kriminalci), nego u ljudskome izgrađivanju. Kao svrhovit proces u kojem se biološki dan pojedinac preobražava u čovjeka kao vrijednosno biće, odgoj je u osnovi vrijednosno usmjeravanje, obogaćivanje, oplemenjivanje i izgrađivanje. U procesu odgoja čovjek raste u svojoj čovječnosti. Riječ je o čovjekovu očovječenju, uljudivanju ljudskih bića, njihovu obogaćivanju odlikama koje čovjeka čine Čovjekom, ljudskim bićem dostojnim toga imena.

Glavna je svrha odgajanja izgradnja osobnosti koju obilježava istinski humanizam, smisao za vrijednosti, čovjekoljublje i koju ukrašavaju najplemenitije ljudske odlike. Takva je osobnost vrijednost po sebi, ona »sije sjeme budućnosti«. Zdravi, sposobni i čestiti ljudi potrebni su poput kruha, ljudi čista uma, spretnih ruku, snažne volje i čiste savjesti koji mogu i hoće biti nositelji svekolikoga gospodarskog, društvenog, kulturnog, demografskog, duhovnog i moralnog napretka. Izgrađivanju takvih osobnosti morala bi biti usmjerena sva hrvatska odgojna

1 Jan Amos Komenský: *Velika didaktika*, Savez pedagoških društava Jugoslavije, Beograd, 1954., str. 68.

2 Pavao Vuk–Pavlović: *Ličnost i odgoj*, Tipografija, Zagreb, 1932., str. 206–207.

nastojanja. Sudbina i budućnost naroda, njegov napredak, ali i nazadovanje ovise ponajprije o odgoju mladoga naraštaja. Međutim, anarhistički liberalizam i druge ideologije zla nametnule su samo gomilanje znanja, informiranje, neosmišljenu faktografiju. Pojam *odgoj* gotovo je svugdje zamijenjen terminom *obrazovanje*. Poznata su imena *ministarstvo obrazovanja*, obrazovne ustanove, programe, djelatnosti i svekoliki *obrazovni sustav*. Odgojna funkcija i njezino moralno–vrijednosno uporište posve su zanemareni. To su teške pedagoške deformacije. Odgoj je vrijednosni fenomen. Bez vrijednosti i etičkoga vrjednovanja — nema i ne može biti odgajanja.

3. *Fenomen vrijednosti*

Svijet u kojem živimo znakovit je po tome što se očituje kao svijet vrijednosti. Svaka pojava, događaj i ljudski čin ima neku vrijednost. Ljudski život mora imati svoje vrijednosti i ideale. Oni mu daju smisao, etičko značenje, humanost, dobrotu i ljepotu. Prema njima se razlikuje dobro od zla, pozitivno od negativnoga, humano od nehumanoga. Vrijednosti su trajni i vječni putokazi duha, pokretači čovjekova djelovanja, »ideali prema kojima se stvara sve što možemo nazvati kulturom«³; kriteriji kojima se vrjednuje sve što postoji i tako određuje smisao svijeta i života. Očituju se u odnosu ljudskoga bića prema dobru. One su poželjna dobra, mete ljudskih čežnja, ozračja radosti, »ono što čovjeka usređuje, izgrađuje i oplemenjuje«⁴. S njima se otkrivaju novi i sve širi vrijednosni horizonti. Vrijednosti su *dobra* potrebna za život i duhovni razvitak, *ciljevi* prema kojima se ljudi kreću, *ideali* kojima teže, krajnje *svrhe* ljudskih nastojanja.

S obzirom na opseg značenja, postoje univerzalne općeljudske vrijednosti i konkretnije društvene, domoljubne, obiteljske i personalne vrijednosti. Društvene, domoljubne, obiteljske i personalne vrijednosti moraju poštovati nadređene općeljudske vrijednosne kriterije. Tako se izgrađuje vrijednosni sustav nalik na piramidu široke osnovice konkretnih dobara i visokoga vrha koji krase vrijednosti istine, dobrote, ljepote, ljubavi, pravde, svetosti i druge općeljudske vrijednosti. Na samom je vrhu najviša vrijednost, opće dobro — *summum bonum*, prema kojemu se ravnaju sve druge vrijednosti.

Vrijednosti osmišljavaju, obogaćuju i produhovljuju ljudski život. U njihovu ostvarivanju sastoji se sav smisao i sadržaj života. Bez vrijednosnih doživljaja i kriterija čovjek bi izgubio sposobnost ljudskoga vrjednovanja, nestao bi osjećaj ljudskoga dostojanstva, potamnjeli bi ideali, iščezla bi ljudskost, bitno obilježje čovjeka. Riječju, bez vrijednosnih doživljaja i kriterija nije moguć ljudski život, nije moguć razvitak i napredak ljudske zajednice. Vrijednosni kriteriji i sposobnosti vrjednovanja potrebni su čovjeku koliko i sposobnosti te postignuća ljud-

3 Vladimir Filipović: Sudbina kulturnog života, Nastavni vjesnik, Zagreb, svibanj — lipanj 1942., str. 330.

4 Živan Bezić: Biti čovjek! Ali kako? Odgojne smjernice. Biskupski ordinarijat Đakovo, Đakovo, 1990., str. 126.

skoga spoznavanja⁵. Bez njih bi čovjekov život bio prazan, pust, promašen, posve bezvrijedan život »u tami vrijednosne noći«⁶.

To ništa ne znači i ne smeta ideolozima globalizacije, gospodarima društveno–moralnoga kaosa, »kreatorima« postmodernističkoga novog svjetskog poretku bez Boga i morala. Oni obećavaju »zemaljski raj« raskalašene slobode, koristoljublja, hedonističkog uživanja, izivljavanja i bluda. Tim »privlačnim užiticima« i bučnom propagandom uz pomoć medija zavode nedozrele djecu, porocima sklone pojedince i druge naivne ljude koji se daju zavesti i odvođe ih u tamu vrijednosne noći. *Vladimir Filipović* je prije pola stoljeća vidovito upozorio da se bezvrijednim život može teorijski zamisliti, ali se bezvrijedan ne može živjeti⁷. Hrvatski narod mora smoći snagu otpora sveopćemu kaosu te pronaći načine izlaska iz tame vrijednosne noći. To je njegov dug prema potomcima i njihovoj budućnosti.

4. *Homo sapiens protiv homo moralis*

Dvadeseto stoljeće stoljeće je velike znanstvene, tehničke i tehnološke afirmacije i sveopće moralne degradacije. Unatoč neprijepornim znanstvenim postignućima, krize su postale obilježje vremena u kojem živimo. Erich Fromm primjećuje da je, usprkos materijalnomu napretku, političkoj i seksualnoj slobodi, svijet XX. stoljeća mentalno i moralno bolesniji nego što je bio u XIX. stoljeću. Neki su svjetski moćnici gradili i u velikoj mjeri izgradili shvaćanje da je sve dopušteno. U ime te sveopće slobode počinjeno je gotovo više zla i zločina u minulome stoljeću nego ranije u ukupnoj povijesti čovječanstva. Jednostranim isticanjem i prenaplaćavanjem materijalnih dobara, koristi, lagodnoga života i uživanja stvara se iluzija napretka i boljega svijeta, a u njemu je sve više zla. Etički »emancipirana« znanost čini čovjeka moćnijim, ali ga ne očovječuje. Osobna korist i nerazumno uživanje odvođe ljude na putove nečovječnosti. »Potrošačko društvo, osobito preko sredstava društvenoga priopćavanja, nameće čovjeku ideal 'imati' radije negoli 'biti'«. U svijetu tehniziranoga vrjednovanja života »materijalna dobra vrijede više na ljestvici vrijednosti negoli sam život«⁸.

Moralno obezvrijeđeni svijet pretvara se u pozornicu nepravde, u »pravo jačega«, nametanje motrišta, ograničavanje slobode pojedinaca i suvereniteta naroda. Stoga je povijest XX. stoljeća i povijest nesnošljivosti, nasilja, terora, najkrvavijih ratova, agresija, natjecanja u nuklearnome naoružavanju, ideoloških i genocidnih pokolja. Ljudska se zajednica našla pred opasnošću samouništenja. »Čovječanstvo strahuje jer osjeća posvuda nedostatak čovječnosti, nedostatak

5 Ante Vukasović: *Obitelj — vrelo i nositeljica života*, II. dopunjeno izdanje, Hrvatski katolički zbor »MI« Zagreb, 1999., str. 7.

6 Pavao Vuk–Pavlović: *Ličnost i odgoj*, Tipografija, Zagreb, 1932., str. 103.

7 Vladimir Filipović: *Prilog ideji humaniteta*, u: *Humanizam i socijalizam*, knj. I, Naprijed, Zagreb, 1963., str. 184.

8 Valenti Pozaić: *Život prije rođenja*, Filozofsko–teološki institut D.I., Zagreb, 1990., str. 245.

humaniteta»⁹. Suvremeni čovjek, ako želi da mu budućnost bude i bolja i ljepša, mora znati da put udobnosti i uživanja mora imati i etičke granice. Inače će, kako je najavio Jean–Jacques Servan–Schreiber, izvanredna ekspanzija bez uvažavanja načela pravde »dovesti do stvaranja okrutnoga društva«. I dovela je. »Pred nama se otvara jedan novi svijet, sa svim opasnostima putovanja u nepoznato«¹⁰. Stoga se na početku trećega tisućljeća ljudi pitaju: gdje danas stoji i kamo plovi brod njihovih nada? Moralna je kriza snažno utjecala i na krizu odgajanja.

Hrvatski školski muzej u Zagrebu, povodom svečanoga obilježavanja stote obljetnice postojanja, organizirao je u listopadu 2001. stručno–znanstveni skup s međunarodnim sudjelovanjem: *Školstvo u XX. stoljeću*. U referatu *Dvadeseto stoljeće — korak naprijed ili natrag na pedagoškome području* utvrđeno je da dvadeseto stoljeće znači zapažen napredak na obrazovnome i veliki korak natrag na odgojnom području. O obrazovnim postignućima svjedoče: demokratizacija obrazovanja, sve duže trajanje školovanja, unaprijeđivanje školskoga planiranja, programiranja i nastavne tehnologije. O odgojnome koraku natrag kazuju: zasljepljujuća opčinjenost znanstvenim spoznajama, obezvrjeđivanje vrijednosti, sveopća kriza morala, anarholiberalna pedagoška zavaravanja i besmislena zanemarenost odgojne funkcije u školi i društvu uopće. Upozoreno je i na tragične posljedice: poplavu nekulture i potresne bilance moralno posrnule djece i mladeži, malodobnih prijestupnika, poginulih, tjelesno i moralno osakaćenih mladića i djevojaka na stranputicama života i brojnim »cestama smrti«¹¹.

Danas su prilike još teže i tragičnije. *Homo sapiens* ratuje protiv *homo moralis*. U Hrvatskoj ideolozi potpune seksualne slobode i promotori nasilnoga uvođenja »spolnog odgoja« u škole predstavljaju taj program kao jamstvo zdravije i sretnije Hrvatske. Stoga vrlo štetne seksomanijske informacije lažno nazivaju odgojem, obrazovanje suprotstavljaju odgajanju, znanstvene i neznanstvene sadržaje vrijednostima, svijest ljudskoj savjesti, posve ignorirajući znanstveno i etički utemeljenu istinu da je samo povezanost i usklađenost tih ljudskih odlika jamstvo dobra učinkovita odgajanja, svekolikoga napretka i bolje hrvatske budućnosti.

5. Obezvrjeđivanje vrijednosti i razaranje vrela života

Život je dar Stvoritelja svega postojećeg. Bog je stvorio svijet i udahnuo mu život. Božanski kvasac života omogućuje stalno bujanje, oplodnju i razmnožavanje, razvitak i održanje ljudske zajednice i svih živih bića. Osigurava trajnost, neprekidnost, povezanost prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Život je temeljna, univerzalna, općeljudska vrijednost. U njemu se utemeljuju čovjekova prava i dostojanstvo, on je temelj vječnoga života. Ljudska je zajednica, međutim, suo-

9 Vladimir Filipović: Ideja humaniteta i humanistička gimnazija, u: Zbornik zagrebačke klasične gimnazije 1607–1957, Zagreb, 1957., str. 92.

10 Jean–Jacques Servan–Schreiber: Američki izazov, Epoha, Zagreb, 1968., str. 90.

11 Ante Vukasović: Dvadeseto stoljeće — korak naprijed ili natrag na pedagoškom području, *Analiza povijesti odgoja*, Zagreb, 2003., vol. 2, str. 73–82.

čena s pojavom nepoštivanja ljudskoga života. Kulturu života i civilizaciju ljubavi zasjenjuje i potiskuje demonska pošast »kulture smrti«. Indoktrinirani »spolni odgoj« »plod« je takve i takvih ideologija zla.

Ljubav ima magičnu snagu ljudske privlačnosti, povezanosti, privrženosti i odanosti. Izraz je čovječnosti, očitovanje ljudskosti, simbol humanosti. Ona je »prava kad proizvodi dobro osoba i dobro zajednica, kad to dobro stvara i drugima dariva«¹². Ona je dar Božji. Kršćanski apostolat i kršćanski život s ljubavlju započinje i završava. Ona je mjera savršenosti i svake svetosti. Evanđelje posreduje etiku vrlina i smisla odgovorne ljubavi«¹³. Međutim, nasilno uveden program svojim agresivnim ideologijama, feminističko–homoseksualističkom i sekularno–ateističkom, diskriminira svekoliko vjerničko pučanstvo, potiče i razvija mržnju.

Djeca su plodovi ljubavi i Božji darovi. Na njima svijet ostaje. Djeca, potomci nastavljaju djela svojih predaka — roditelja, djedova i pradjedova. Oni omogućuju nastavak života obitelji, roda, plemena, naroda; produžuju nedovršeno, ostvaruju neostvareno, spajaju naraštaje u neprekidan lanac života i razvitka. Djeca su bogatstvo veće od bilo kojega materijalnog imetka. Uz njih se vezuju želje, vizije, ideali. Nastavit će naša djela, naše su nade i jamstva bolje budućnosti¹⁴, a sporni program »spalnoga odgoja« izrazito je protunatalitetan. Njime se šire negativni stavovi prema ljubavi, braku, obitelji, rađanju djece i trasiraju putovi izumiranja hrvatskoga naroda.

Brak je naravna životna zajednica žene i muškarca, glavna kohezijska snaga obitelji i temelj rađanja. S kršćanskoga motrišta, on je Božje djelo, »savez u kome se muškarac i žena uzajamno darivaju i prihvaćaju«¹⁵. Prilikom stvaranja svijeta, Bog je stvorio muškarca i ženu i namijenio im zajednički život u dvoje, da budu jedno tijelo i da stvaraju nove živote: »Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih. I blagoslovi ih Bog i reče im: 'Plodite se i množite i napunite zemlju, i sebi je podložite!'«¹⁶ Ideologije koje su »kreirale« štetan program »spalnog odgoja« već su unaprijed braku suprotstavile alternativne izvanbračne, istospolne i tzv. jednoroditeljske zajednice. Time ga omalovažavaju, obezvrjeđuju, slabe i ruše mu temelje.

Obitelj je temeljna društvena jedinica, prva i osnovna životna zajednica, »zajednica osoba, najmanja društvena stanica i kao takva temeljna ustanova za život svakoga društva. [...] U obitelji nastaje novi život, u njoj se izgrađuju ljudske osobnosti. Zasniva se na braku i ljubavi, ona je »zajednica ljubavi i života«¹⁷. U Svetome pismu piše: »Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju

12 Pismo obiteljima pape Ivana Pavla II., Izvještajna katolička agencija, Zagreb, 1994., str. 54.

13 Ivan Koprek: Korak za smisao, Filozofsko–teološki institut D.I., Zagreb, 1992., str. 109.

14 Ante Vukasović: Obitelj — vrelo i nositeljica života, II. dopunjeno izdanje, Hrvatski katolički zbor »MI« Zagreb, 1999., str. 60–61

15 Pismo obiteljima pape Ivana Pavla II., Izvještajna katolička agencija, Zagreb, 1994., str. 15–16.

16 Biblija, Stvarnost, Zagreb, 1969., str. 1; Post 1,27–28.

17 Pismo obiteljima pape Ivana Pavla II., Izvještajna katolička agencija, Zagreb, 1994., str. 71–72.

ženu, i bit će njih dvoje jedno tijelo»¹⁸. Toplinu obiteljskoga doma ne mogu pružiti niti nadomjestiti nikakve druge ustanove. Ideologije zla i ovdje su našle načine razaranja: »transformacije obiteljskih struktura«, »pluralizacije obiteljskih oblika« i »bogatstvo« alternativnih rješenja. Politika je to slabljenja, destabiliziranja i razaranja obiteljskih zajednica, a one su nosivi stupovi hrvatskoga društva, vrela i nositeljice života.

U okolnostima moralne krize i smrtonosne depopulacije pokazuje se potreba stabilnih brakova i skladnih obiteljskih zajednice, prokreacije u punom smislu riječi — stvaranja i rađanja potomstva. Na području spolnog, bračnog, obiteljskog i društvenog života Hrvatima treba odgoj za ljubav i međusobno razumijevanje, za odgovorno ponašanje i djelovanje, stabilne brakove i skladne obiteljske odnose, željeno potomstvo i biološku reprodukciju, odgovorno roditeljstvo i dobro obiteljsko odgajanje¹⁹. Hrvatskoj je kao kruh svagdašnji potrebna dobro osmišljena i učinkovita pronatalitetna populacijska politika. Ona je danas životno važno pitanje i odgovorna rodoljubna zadaća. O njoj ovisi hrvatska budućnost. Unatoč svemu tome »kreatori« indoktrinacijskoga »spolnog odgoja« seksualnim senzibiliziranjem i homoseksualizmom šire neplodnost, provode protunatalitetnu populacijsku politiku i hrvatsku djecu »odgajaju za slobodu raspadanja«²⁰ i »kulturu smrti«. To je apsurd ili zlonamjerno djelovanje upereno protiv hrvatskih nacionalnih interesa

6. *Programima ideologija zla — odlučno Ne!*

Ideološku agresiju na školsko odgajanje pokrenuo je *Kurikulum zdravstvenog odgoja*. Potrebna su, međutim, neka objašnjenja i razlikovanja. Zdravstveni odgoj nije sporan. Nije sporan ni spolni odgoj ako je istinski, pedagogijski i etički utemeljen, u funkciji odgajanja za kulturu ponašanja, ljubav, brak, obiteljski život, rađanje potomstva, za odgovorno roditeljstvo, odgajanje za humanizaciju odnosa među osobama različitoga spola i ljudi uopće. Sporan je samo indoktrinacijski, moralno štetan, lažan i diskriminirajući »spolni odgoj« koji je kao kukavičije jaje ubačen i dobro zakamuflišan u četvrtome modulu spomenutoga kurikulumu: *Spolno/rodna ravnopravnost i odgovorno spolno ponašanje*. Tomu i takvom »spolnom odgoju« mora se javno jasno i odlučno kazati: Ne!

Ne, jer je taj »spolni odgoj« lažan, »odgoj« bez odgoja, antidogaj koji zavodi djecu, odvodi ih na stranputice života i putove zla.

Ne, jer nema ni znanstveno ni stručno utemeljenje na koje se pozivaju njegovi autori; ne poštuje znanstvene spoznaje znanosti o odgoju — pedagogije — ni medicine.

18 Biblija, Stvarnost, Zagreb, 1969., str. 2; Post 2, 24.

19 Ante Vukasović: Obitelj — vrela i nositeljica života, II. dopunjeno izdanje, Hrvatski katolički zbor »MI«, Zagreb, 1999., str. 299–308.

20 Veselko Tenžera: Odgoj za slobodu raspadanja, Vjesnik, prilog »Sedam dana«, Zagreb, 3. listopada 1981., str. 15.

Ne, jer je utemeljen na ideologijama: sekularno–ateističkoj, feminističko–homoseksualističkoj i nesnošljiv je prema drugim svjetonazorima.

Ne, jer je u skladu s naznačenim ideologijama protuvjerski, poglavito protukatolički, protumoralno i protuhrvatski usmjeren.

Ne, jer razara moral i obezvrjeđuje temeljne ljudske vrijednosti — etičke, vjerske, nacionalne, a bez njih život gubi smisao, ostaje bez svjetla, u tami vrijednosne noći.

Ne, jer razgolićeno seksualno informiranje, bez odgojnih pouka i postupaka, senzibilizira i potiče nedozrelu djecu na spolne odnose vrlo štetne za njihovo zdravlje, moralno ih truje i upropaštava.

Ne, jer antinatalitetnim populacijskim usmjerenjem program ima negativan stav prema rađanju i potomstvu, razara vrela i nositelje života, ugrožava potomstvo, opstanak naroda te potiče širenje »kulture smrti«.

Ne, jer homoseksualni spolni odnos proglašava jednako vrijednim i prirodnim kao heteroseksualni, a prvi je u službi »kulture smrti«, dok je drugi u funkciji prokreacije i kulture života.

Ne, jer malobrojni sekularno–ateistički vlastodršci, sljedbenici ideologije bivšega režima, diskriminiraju i vrše teror nad golemom većinom hrvatskoga naroda — katolika, vjernika i građana koji poštuju općeljudske moralne vrijednosti.

Ne, jer takav program proturječi temeljnomu pedagojskom zakonu i onemogućuje skladno djelovanje bitnih odgojnih čimbenika — obitelji, škole i Crkve, a to je glavna pretpostavka i uvjet uspješna odgajanja.

7. *Zaključak: odgojno imperativni epilog*

Pedagog koji dobro poznaje teoriju odgoja i praksu odgajanja ne može i ne smije promatrati bez reagiranja tako štetno i pogubno »spolno odgajanje« u škola. Bio bi to neodgovoran čin prema mladim naraštajima, hrvatskomu narodu i domovini. Moralna i odgojna kriza traže obnovu duhovnosti i revitalizaciju moralnih i odgojnih vrijednosti. Vrijeme je za organizirano društveno–pedagoško suprotstavljanje najezdi nekulture, obezvrjeđivanju morala, zanemarivanju odgajanja, seksomanijskim programima »spolnoga odgajanja« i upropaštavanju mladeži. Duhovna obnova, moralna i odgojna preobrazba moraju postati nacionalni prioritet, *condicio sine qua non* hrvatske odgojne politike. Hrvatsko društvo i država moraju vrlo odgovorno shvatiti, sustavno i učinkovito rješavati odgojne probleme. Zaštita mladeži, reafirmacija odgoja i odgojnih vrijednosti najvažnije su društveno–pedagoške zadaće danas, odgojni imperativ, alfa i omega hrvatskoga pedagoškog preporoda!

The Reaffirmation of Education — The Alpha and Omega of the Pedagogical Renaissance

Ante Vukasović*

Summary

This rather brief discussion has arisen that it may serve as a contribution to the public debate on the indoctrinated and forcefully introduced (by the Social Democratic Party government) programme of so-called “sexual education” into primary and secondary schools. The article argues and proves that this “sexual education” is not education at all, but rather anti-education; that it is not scientifically-based, but rather is the ideological fallout of secular-atheist and feminist-homosexual ideologies. It has been discriminatorily and very aggressively directed at religious faith, morality and Croatian national interests. Pedagogically speaking, it is detrimental to the moral fabric of Croatia, and to her national interests because its sex-maniacal sexual instruction sensitizes immature children and incites them to sexual activity which is very detrimental to their health, which poisons them morally and mars them for life. The author proves that the “creators” of this harmful “sexual education,” in circumstances in which Croatia is being disastrously depopulated, are destroying the well-spring of life by sensitizing children to sex-maniacal behaviour and homosexuality. They are thus causing an increase in the occurrence of infecundity, are paving the way to extinction, are “educating” Croatian children for the freedom to engage in decadent behaviour and for the “culture of death”. To this type of “sexual education” the author resolutely says: No! Spiritual renewal as well as moral and educational transformation must become the national priority. A reaffirmation of education, spiritual, ethical and educational values, the protection of children and youth — these are the most important socio-pedagogical tasks at hand — an educational imperative, the alpha and omega of the Croatian pedagogical renaissance.

Key words: health education, “sexual education”, ideologies of evil, “culture of death”, morals, faith, values, spiritual renewal, protection of children, culture of life.

* Ante Vukasović, PhD, Professor Emeritus of Faculty of Philosophy, University of Zagreb. Address: Ivana Lučića 3, 10 000 Zagreb, Croatia. E-mail: dr.ante.vukasovic@gmail.com